

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Hvilket Lands Domstol Er Ansvarlig?](#) > [Estonia](#)

Hvilket lands domstol er ansvarlig?

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Skal jeg anlægge sag ved en almindelig domstol eller ved en særlig domstol (f.eks. ved arbejdsretten)?

Civile sager henhører under retterne i første instans' (maakohus) kompetence. Retter i første instans behandler civile sager som domstole i første instans. Civile sager dækker en lang række områder og omfatter tvister, der udspringer af kontrakter og forpligtelser samt familie- og arveforhold, tvister vedrørende tinglige rettigheder, forhold vedrørende virksomheders og almennyttige organisationers aktiviteter og ledelse, konkursprocedurer og arbejdsretlige forhold.

For at anlægge en civil sag skal der indgives en stævning eller en anmodning om indledning af en udenretlig ordning til en ret i første instans. I den begæring, der indgives til retten i første instans, angives hvad der nedlægges påstand om, den person, begæringen udtages mod, de faktiske omstændigheder i sagen samt dokumentation til støtte for påstandene.

Behandlingen af civilretlige sager er reguleret i den [civile retsplejelov](#) (tsiviilkohtumenetluse seadustik).

Selv om der ikke findes nogen særlige domstole i Estland, kan visse tvister indgives for udenretslige nævn, inden retten til domstolsprøvelse udnyttes.

Arbejdsretlige tvister behandles f.eks. af [arbejdsnævnet](#) (tööväidluskomisjon). Arbejdsnævnet er et uafhængigt organ, der løser individuelle arbejdsretlige tvister ved en præjudiciel afgørelse. Tvisten kan indbringes både af arbejdstageren og arbejdsgiveren uden at skulle betale statslige gebyrer. Arbejdsnævnets bilæggelse af arbejdsretlige tvister reguleres ved [loven om bilæggelse af arbejdstvister](#) (tööväidluse lahendamise seadus). Arbejdsnævnets behandling af arbejdsretlige tvister er ikke en obligatorisk præjudiciel procedure. En endelig afgørelse vedrørende arbejdsretlige tvister truffet af arbejdsnævnet skal håndhæves af parterne. Følgende arbejdsretlige tvister kan indbringes for arbejdsnævnet: 1) arbejdsretlige tvister knyttet til et ansættelsesforhold mellem arbejdstageren og arbejdsgiveren, der er registreret i Estland, der opererer gennem et datterselskab i Estland, eller som er registreret som ikkehjemmehørende arbejdsgivere (individuel arbejdsretlig tvist), 2) arbejdsretlige tvister mellem en arbejdstager, der er udstationeret i Estland, og dennes arbejdsgiver i henhold til artikel 7 i lov om arbejdsvilkår for arbejdstagere, der udstationeres i Estland (Eestisse lähetatud töötajate töötingimuste seadus)(individuel arbejdsretlig tvist), 3) kollektive arbejdsretlige tvister i henhold af anvendelsen af en kollektiv overenskomst (kollektiv arbejdsretlig tvist). Arbejdsnævnet bilægger ikke tvister vedrørende erstatning for skader forårsaget af helbredsproblemer, legemsbeskadigelse eller dødsfald som følge af en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom. Når en sag indbringes for arbejdsnævnet, specificeres sagsøgerens krav samt de omstændigheder, der er relevante for tvisten. Hvis f.eks. ophævelsen af en ansættelsesaftale anfægtes, angives tidspunktet og begrundelsen for ophævelsen. Det forhold, som parterne er uenige om, skal beskrives, dvs. hvad arbejdstageren eller arbejdsgiveren ikke har gjort eller har gjort i strid med lovgivningen. Alle påstande og krav skal begrundes, og derfor anføres de omstændigheder, der kan underbygges af skriftlig dokumentation (ansættelseskontrakt, overenskomst eller korrespondance mellem arbejdstagere og arbejdsgiver osv.), eller der henvises til anden dokumentation og vidner. Denne skriftlige dokumentation, som underbygger arbejdstagerens eller arbejdsgiverens krav, vedlægges stævningen, når den indgives. Hvis

sagsøger finder det nødvendigt at indkalde et vidne til mødet, anføres vidnets navn og adresse i stævningen. Krav på grundlag af en kontrakt mellem en forbruger og en handlende kan behandles af [forbrugerklagenævnet](#) (tarbijavaidluste komisjon). Behandlingen af forbrugerklager ved dette nævn er reguleret i [loven om forbrugerbeskyttelse](#) (tarbijakaitseadus). Forbrugerklagenævnet har kompetence til at bilægge nationale eller grænseoverskridende kontraktlige tvister indledt af forbrugere mellem forbrugere og handlende, hvis en af parterne er handlende med hjemsted i Estland. Forbrugerklagenævnet har også kompetence til at bilægge tvister vedrørende skader forårsaget af et defekt produkt, forudsat at der kan fastslås et tab. Hvis det kan godtgøres, at der er lidt et tab, men det præcise beløb for tabet ikke kan bestemmes (f.eks. hvis der er tale om ikkepengemæssige tab eller tab, der vil opstå i fremtiden), fastlægges erstatningsbeløbet af en domstol. Nævnet bilægger ikke tvister vedrørende levering af en ikke-økonomisk tjenesteydelse af offentlig interesse, en uddannelsesmæssig tjenesteydelse leveret af offentligtretlige juridiske personer, en sundhedsydelse leveret til patienter af fagfolk i sundhedsvæsenet med henblik på vurdering, bevarelse eller genoprettelse af deres sundhed, navnlig ordination, udstedelse og levering af medicin og medicinsk udstyr. Nævnet bilægger heller ikke tvister, hvor erstatningskravet gøres gældende som følge af et dødsfald, en person- eller sundhedsskade, eller hvor proceduren for bilæggelse af sådanne tvister er fastlagt i anden lovgivning. Sådanne tvister bilægges af en kompetent myndighed under en domstol. Forbrugerklagenævnets behandling af tvisterne er ikke en obligatorisk præjudiciel procedure, og løsningen af tvisten fører ikke til en retskraftig afgørelse inden for rammerne af en fuldbyrdelsessag. På webstedet for agenturet for forbrugerbeskyttelse og teknisk kontrol findes en liste over erhvervsdrivende, der ikke efterkommer nævnets beslutninger. Hvis parterne er uenige i og ikke respekterer nævnets beslutning, kan de indbringe samme tvist for en ret i første instans.

Tvister vedrørende lejekontrakter behandles af et huslejenævn (üürikomisjon), idet proceduren er reguleret i [loven om behandling af tvister vedrørende lejekontrakter](#) (üürivaidluste lahendamise seadus). Et huslejenævn kan oprettes under en lokal myndighed som et uafhængigt organ, der behandler tvister vedrørende lejekontrakter. Huslejenævne træffer ikke afgørelse i tvister vedrørende lejekontrakter på over 3 200 EUR. Huslejenævnets behandling af tvister vedrørende lejekontrakter er ikke en obligatorisk præjudiciel procedure. Så snart huslejenævnets beslutning i tvister vedrørende lejekontrakter er blevet endelig, kan parterne ikke længere indgive det samme krav til en ret på samme grundlag, og huslejenævnets endelige beslutning skal håndhæves af parterne.

2 Hvis kompetencen ligger hos de almindelige domstole (dvs. det er de almindelige domstole, som behandler denne type sager), hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

For at vide hvilken domstol der har kompetence til at behandle en sag, er det vigtigt at kende kompetenceprincipperne. Kompetence er opdelt i tre områder:

1. generel kompetence, som afhænger af personens bopæl,
2. valgfri kompetence og
3. enekompetence (se afsnit 2.2).

2.1 Sondres der mellem lavere og højere førsteinstansdomstole (f.eks. distriktsdomstole og regionale domstole), og hvilken har i givet fald kompetence til at behandle min sag?

Der er forskel mellem domstole i lavere og højere instans, idet Estlands retssystem består af tre instanser.

Retterne i første instans behandler alle civile sager som domstole i første instans. I loven er der fastlagt visse typer forhold, som kun kan behandles af en bestemt ret i første instans, hvis dette gør sagsbehandlingen hurtigere eller på anden måde gør processen mere effektiv.

Appeldomstolene (ringkonnakohus) efterprøver afgørelser, som retterne i første instans inden for deres retskreds har truffet i civile sager, på grundlag af appeller af afgørelser eller kendelser. Appeldomstolene træffer også afgørelse i andre sager, der ifølge lovgivningen henhører under deres kompetence.

Den øverste domstol efterprøver afgørelser truffet af appeldomstolene i civile sager på grundlag af kassationsappeller og kære af kendelser. Den øverste domstol afgør også begæringer om fornyet prøvelse af retsafgørelser i sager, hvor en domstol ifølge loven har den nødvendige kompetence til at afgøre en sag, og

afgør andre sager, der ved lov henhører under dens kompetence. Den øverste domstol fungerer også som Estlands forfatningsdomstol.

En sag behandles og afgøres først af en ret i første instans som domstol i første instans. Hvis en person mener, at afgørelsen truffet i første instans er baseret på en tilsidesættelse af en retsregel, eller at appellen i overensstemmelse med de kendsgerninger og beviser, der er taget hensyn til i appelsagen, bør være baseret på en afgørelse, er forskellig fra afgørelsen truffet af retten i første instans, har den pågældende person i overensstemmelse med loven ret til at indbringe en appel for den højere ret, dvs. appeldomstolen.

Appeldomstolene er domstole i anden instans, og de efterprøver afgørelser truffet af retter i første instans og forvaltningsdomstole. Appeldomstolene træffer afgørelse i sager i kollegium: Appelsager afgøres af et panel af tre dommere, medmindre andet er fastsat ved lov.

Riigikohus er den øverste domstol. Den øverste domstol efterprøver afgørelser truffet af appeldomstolene i civile sager på grundlag af kassationsappeller og kære af kendelser. Den øverste domstol afgør også begæringer om fornyet prøvelse af retsafgørelser i sager, hvor en domstol ifølge loven har den nødvendige kompetence til at afgøre en sag, og afgør andre sager, der ved lov henhører under dens kompetence. Kassation henviser til indgivelse af en appel mod en retsafgørelse, som på grund af juridiske spørgsmål endnu ikke er trådt i kraft, uden at den højere domstols prøvelse af denne dom giver anledning til en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder. Prøvelse består af en fornyet behandling af afgørelser og kendelser, der allerede er trådt i kraft, i sager, hvor der er indtrådt nye omstændigheder, og på grundlag af en begæring indgivet af en part i sagen.

En af parterne i appelsagen kan appellere en afgørelse truffet af en appeldomstol til den øverste domstol, hvis appeldomstolen har overtrådt en procesregel væsentligt eller anvendt en materielretlig bestemmelse forkert. Under en retssag ved den øverste domstol kan en part i sagen kun fremsætte processkrifter og afgive krav og anmodninger gennem en advokat. Ved udenretlige ordninger kan en part i sagen selv eller gennem en advokat fremsætte processkrifter og afgive krav og anmodninger. Den øverste domstol antager kassationsappellen, når appellen er i overensstemmelse med lovens krav og er indgivet rettidigt, og hvis:

1. appeldomstolen i sin afgørelse åbenbart har anvendt en materielretlig regel forkert, og en sådan fejlagtig anvendelse kan have ført til en urimelig afgørelse
2. appeldomstolen i sin afgørelse i væsentlig grad har tilsidesat en procesretlig regel, og dette kan have ført til en urimelig afgørelse.

Den øverste domstol antager desuden kassationsappellen, hvis sagen vil være af grundlæggende betydning for retssikkerheden og fastlæggelsen af en ensartet retspraksis eller for videreudviklingen af lovgivningen.

2.2 Stedlig kompetence (er det retten i by A eller by B, der skal behandle min sag?)

Kompetence er en persons ret og forpligtelse til at udøve sine processuelle rettigheder ved en bestemt domstol. Kompetence opdeles i generel kompetence, valgfri kompetence eller enekompetence.

Det bestemmes i kraft af den generelle retslige kompetence, ved hvilken domstol der kan anlægges sager mod en person, og hvor der kan træffes andre procedurermæssige foranstaltninger i forbindelse med en person, medmindre det ved lov er fastlagt, at sagen skal anlægges, eller foranstaltningen skal træffes ved en anden domstol.

Valgfri kompetence angiver den domstol, som en sag mod en person kan anlægges ved, og hvor andre procedurermæssige foranstaltninger kan træffes, i tillæg til generel kompetence. Det betyder eksempelvis, at sager, der omfatter et materielt krav mod en fysisk person, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har haft sin bopæl i en forholdsvis lang periode. Hvis en person har bopæl i udlandet, kan en sag, der omfatter et materielt krav også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den omhandlede ejendom er beliggende, eller domstolen i den retskreds, hvor personens øvrige ejendom befinder sig.

Enekompetence angiver den eneste domstol, som en civil sag kan anlægges ved. Sager, der henhører under den frivillige retspleje, er altid omfattet af princippet om enekompetence, medmindre andet er fastlagt ved lov. Enekompetence kan f.eks. fastlægges på grundlag af det sted, hvor den faste ejendom, en juridisk persons registrerede hjemsted osv. er beliggende.

2.2.1 Hovedreglen om stedlig kompetence

En sag mod en fysisk person kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har bopæl, og en sag mod en juridisk person kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommendes hjemsted ligger. Hvis en fysisk persons bopæl ikke kendes, kan der anlægges sag mod den pågældende ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommendes sidst kendte bopæl er beliggende.

2.2.2 Undtagelser fra hovedreglen

En sag mod en estisk statsborger, der bor i et andet land, og som er underlagt ekstraterritorialitet, eller mod en estisk statsborger, der bor i et andet land, og som er tjenestemand, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommendes sidst kendte bopæl er beliggende. Hvis en person ikke har haft bopæl i Estland, kan en sag anlægges mod vedkommende ved Harju Maakohus (retten i første instans i Harju). En sag kan anlægges mod Republikken Estland eller en lokal myndighed ved domstolen i den retskreds, hvor det nationale organs eller den lokale myndigheds registrerede sæde er beliggende. Hvis det nationale organ ikke kan fastslås, anlægges sagen ved Harju Maakohus. Hvis den lokale myndighed ikke kan fastslås, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor land- eller bykommunen er beliggende.

Sagsøger kan også anlægge sag mod Republikken Estland og en lokal myndighed med udgangspunkt i vedkommendes bopæl eller hjemsted.

2.2.2.1 Hvornår kan jeg vælge mellem sagsøgtes hjemting (ifølge hovedreglen) og en anden domstol?

I de sager, der er fastsat ved lov, er det muligt at vælge en domstol, som en sag kan anlægges ved, og som kan træffe andre proceduremæssige foranstaltninger i tillæg til generel kompetence.

- Kompetence på grundlag af opholdsstedet: En sag, der omfatter et materielt krav, kan også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har sit opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig der i en længere periode i forbindelse med et ansættelses- eller tjenesteforhold, studier eller lignende.
- Kompetence på grundlag af forretningssted: En sag, der vedrører sagsøgtes økonomiske eller erhvervmæssige aktiviteter, kan også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har forretningssted.
- Kompetence på grundlag af en juridisk persons registrerede hjemsted: En juridisk person baseret på deltagelse, herunder et selskab, eller et medlem, en partner eller en aktionær heri, kan anlægge en sag, der udspringer af den pågældendes medlemskab eller ejerandel, mod et medlem af, en partner eller en aktionær i den juridiske person ved domstolen i den retskreds, hvor den juridiske persons hjemsted er beliggende.
- Kompetence på grundlag af ejendoms beliggenhed: Hvis en person har bopæl eller hjemsted i udlandet, kan en sag, der omfatter et materielt krav, endvidere anlægges mod vedkommende ved domstolen i den retskreds, hvor den omhandlede ejendom er beliggende, eller domstolen i den retskreds, hvor personens øvrige ejendom befinder sig. Hvis ejendommen er registreret i et offentligt register, kan sagen anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor registret befinder sig. Hvis ejendommen udgør et krav ifølge loven om forpligtelser, kan sagen anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor skyldnerens bopæl eller hjemsted er beliggende. Hvis kravet er sikret med et aktiv, kan sagen ligeledes anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor aktivet befinder sig.
- Kompetence i sager, der vedrører et krav, som er sikret ved pant i eller behæftelse af fast ejendom: En sag om inddrivelse af et krav, som er sikret ved pant i eller behæftelse af fast ejendom, eller en sag, der vedrører et andet krav af denne art, kan også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende, såfremt skyldneren også er ejer af den registrerede ejendom, som er sikret ved pant i eller behæftelse af fast ejendom.
- Kompetence i sager, der udspringer af ejerskab af en lejlighed: En sag mod en ejer af en lejlighed, der udspringer af et retsforhold i forbindelse med ejerskabet af en lejlighed, kan også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den ejendom, som er genstand for ejerskabet af lejligheden, er beliggende.
- Kompetence på grundlag af stedet for opfyldelsen af en kontrakt: En sag, der udspringer af en kontrakt, eller en sag, der har til formål at efterprøve gyldigheden af en kontrakt, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den anfægtede kontraktlige forpligtelse skal opfyldes. Hvis der er tale om en kontrakt om salg af løsøre, betragtes det sted, hvor løsøret blev overdraget eller skulle have været overdraget til køberen, som stedet for opfyldelsen af forpligtelsen, og er der tale om en aftale om levering af en

tjenesteydelse, betrages det sted, hvor tjenesteydelsen blev eller skulle have været leveret, som stedet for opfyldelsen af forpligtelsen. I andre tilfælde betragtes skyldnerens forretningssted eller, hvis et sådant ikke findes, skyldnerens bopæl eller hjemsted som stedet for opfyldelsen af forpligtelsen. Disse bestemmelser gælder, medmindre parterne har aftalt andet.

- **Kompetence på grundlag af en forbrugers bopæl:** En sag, der udspringer af en kontrakt eller et forhold, der er omhandlet i artikel 35, 46, 52, 208, stk. 4, artikel 379, 402, 635, stk. 4, artikel 709, 734 og 866 i [loven om forpligtelser](#) (võlaõigusseadus), eller en sag, der udspringer af en anden kontrakt, der er indgået med et foretagende, der har hjemsted eller forretningssted i Estland, kan anlægges af en forbruger ved domstolen i den retskreds, hvor forbrugeren har bopæl. Ovennævnte gælder ikke for sager vedrørende fragtaftaler.
- **Kompetence i sager, der udspringer af en forsikringsaftale:** En forsikringstager, en begunstiget person eller en anden person, der har ret til at kræve opfyldelse af en forpligtelse fra forsikringsselskabets side på grundlag af en forsikringsaftale, kan anlægge en sag, der udspringer af forsikringsaftalen, mod forsikringsselskabet ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har bopæl eller hjemsted. Hvis der er tale om ansvarsforsikring eller forsikring af anlæg eller fast ejendom eller løsøre sammen med anlæg eller fast ejendom, kan der anlægges sag mod forsikringsselskabet ved domstolen i den retskreds, hvor den handling eller begivenhed, der forårsagede skaden, fandt sted, eller hvor skaden opstod.
- **Kompetence i sager, der udspringer af en aftale om intellektuel ejendomsret:** En sag, som udspringer af en aftale om overdragelse af genstanden for en ophavsret, en beslægtet rettighed eller en industriel ejendomsret eller en licensaftale, eller et søgsmål med påstand om annullation af en af de omhandlede aftaler kan også anlægges ved Harju Maakohus.
- **Kompetence på grundlag af en arbejdstagers bopæl eller arbejdssted:** En arbejdstager kan anlægge en sag, der udspringer af den pågældendes ansættelsesaftale, ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har bopæl eller arbejdssted.
- **Kompetence i sager, der udspringer af en veksel eller check:** En sag, der vedrører en veksel eller check, kan endvidere anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vekslen eller checken blev betalt.
- **Kompetence i sager vedrørende hærværk:** En sag vedrørende erstatning for hærværk kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den handling eller begivenhed, der forårsagede skaden, fandt sted, eller hvor skaden opstod.
- **Kompetence i sager vedrørende et krav ifølge søretten, redningsarbejde eller en redningsaftale:** En sag, der udspringer af et eller flere krav ifølge søretten, der er omhandlet i [loven om maritim ejendom](#) (laeva asjaõigusseadus), kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den havn, hvor sagsøgte skib befinder sig, eller skibets hjemstedshavn er beliggende. En sag, der udspringer af redningsarbejde eller en redningsaftale, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor arbejdet fandt sted.
- **Kompetence i sager vedrørende bodeling:** En sag, der vedrører arverettigheder, en arvinges krav mod bobestyreren, krav, der udspringer af et testamente eller en arveaftale, eller et krav om tvangsarv eller deling af et bo, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor arveladeren var bosiddende på dødstidspunktet. Hvis arveladeren var estisk statsborger, men ikke havde sin bopæl i Estland på dødstidspunktet, kan sagen anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor arvelader sidst havde bopæl i Estland. Hvis arveladeren ikke har haft bopæl i Estland, kan sagen anlægges ved Harju Maakohus.
- **Sager mod flere sagsøgte og flere sager mod én sagsøgt:** En sag mod flere sagsøgte kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor bopælen eller hjemstedet for en af de sagsøgte, som sagsøger vælger, er beliggende. Hvis der anlægges flere sager mod én sagsøgt på grundlag af det samme forhold, kan alle sager anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor en sag vedrørende et eller flere af de krav, der udspringer af det samme forhold, kan anlægges.
- **Kompetence ved modkrav og i sager, der anlægges af en tredjepart med et særskilt krav:** Et modkrav kan anlægges ved den domstol, hvor den oprindelige sag blev anlagt, såfremt betingelserne for anlæggelse af et modkrav overholdes, og modkravet ikke er omfattet af princippet om enekompetence, eller hvis der ikke er nogen bestemmelse om, at sådanne sager kun skal behandles af en specifik ret i første instans. Ovennævnte gælder også, hvis modkravet ifølge generelle bestemmelser skal anlægges ved en udenlandsk domstol.
- **En sag, der anlægges af en tredjepart med et særskilt krav, kan anlægges ved den domstol, der behandler hovedsagen.**
- **Kompetence i konkurssager:** Konkursbegæring vedrørende fysiske personer indgives til domstolen i skyldnerens retskreds i overensstemmelse med den generelle kompetence. Hvis skyldneren, der er en juridisk person, har sit hjemsted i regionen Harju, indgives konkursbegæringen til Harju Maakohus. I andre tilfælde, hvor skyldneren er en juridisk person, indgives konkursbegæringen til Tartu Maakohus (retten i første instans i Tartu). Skyldners hjemsted antages at svare til det registrerede hjemsted et år før

indgivelsen af konkursbegæringen, medmindre det kan godtgøres, at skyldners hjemsted er et andet. Hvis der er indgivet flere konkursbegæringer vedrørende den samme skyldner, samles de til en enkelt sag, og konkursbegæringerne behandles af den domstol, ved hvilken den første konkursbegæring blev indgivet. Hvis der i forbindelse med en konkursbehandling mod en skyldner, der er en juridisk person, også begæres konkursbehandling af en selskabsdeltager eller et medlem, der hæfter for den juridiske persons forpligtelser med hensyn til dennes aktiver, kan konkursbegæringen indgives til den domstol, der behandler den konkursbegæring, der er indgivet for skyldneren. Tvister vedrørende anerkendelse af fordringer, herunder offentlige fordringer, i forbindelse med konkursbehandlingen henhører under kompetencen for den ret i første instans, der behandler konkursbegæringen. Hvis skyldneren dør efter indgivelsen af konkursbegæringen, fortsætter konkursbehandlingen hvad boet angår for den domstol, ved hvilken konkursbegæringen blev indgivet, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i konkursloven (pankrotiseadus). I tilfælde af skyldnerens død skal konkursbegæringen vedrørende boet indgives til domstolen i den retskreds, hvor skyldneren havde bopæl på dødstidspunktet. Sager vedrørende en konkursbehandling eller et konkursbo indgives til den domstol, der har erklæret konkursen.

Hvis en sag samtidig hører under flere estiske domstoles kompetence, kan sagsøgeren vælge, hvilken domstol vedkommende vil anlægge sagen ved. I sådanne tilfælde afgøres sagen af den domstol, der først modtog begæringen.

Hvis en sag anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl eller hjemsted, eller ved domstolen med enekompetence, behandles sagen i det domhus, hvis stedlige kompetence omfatter sagsøgtes bopæl eller hjemsted, eller det sted, der afgør enekompetencen. Hvis flere steder, som bruges til at bestemme kompetencen, ligger inden for en ret i første instans' stedlige kompetence, men inden for forskellige domhuses tjenesteområder, vælger sagsøger det domhus, som skal behandle sagen. Hvis sagsøger ikke vælger et domhus, afgør domstolen, hvor sagen skal behandles.

Der er fastlagt mere præcise geografiske områder og tjenesteområder i [domstolsloven](#) (kohtute seadus).

2.2.2.2 Hvornår skal sagen anlægges ved en anden domstol end sagsøgtes hjemting (ifølge hovedreglen)?

I de sager, der er fastsat ved lov, er der enekompetence. Enekompetence angiver den eneste domstol, som en civil sag kan anlægges ved.

1) *Kompetence på grundlag af det sted, hvor fast ejendom er beliggende:* En sag med følgende genstande anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende:

- krav vedrørende anerkendelse af en ejendomsret, begrænsede tinglige rettigheder eller anden behæftelse af fast ejendom eller af manglen på sådanne rettigheder hvad den faste ejendom angår eller behæftelser eller krav vedrørende andre rettigheder til fast ejendom
- fastlæggelse af grænser for eller deling af fast ejendom
- beskyttelse af besiddelsen af fast ejendom
- krav vedrørende tinglige rettigheder, der udspringer af ejerskab af lejlighed
- krav vedrørende tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med fast ejendom
- krav, der udspringer af en lejeaftale vedrørende fast ejendom eller anden aftale baseret på loven om forpligtelser vedrørende anvendelsen af fast ejendom, eller som udspringer af gyldigheden af sådanne aftaler.

En sag vedrørende servitutter på fast ejendom, behæftelser af fast ejendom eller fortrinsret anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den servitutbehæftede eller behæftede ejendom er beliggende.

2) *Krav om ophør af anvendelse af standardbetingelser:* En sag vedrørende ophør af anvendelsen af en urimelig standardbetingelse eller vedrørende ophør og tilbagetrækning af anbefalingen om anvendelse af betingelsen fra den person, der anbefaler anvendelsen af betingelsen (artikel 45 i loven om forpligtelser), anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgtes forretningssted er beliggende, eller, hvis et sådant ikke findes, ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgtes bopæl eller hjemsted er beliggende. Hvis sagsøgte ikke har forretningssted, bopæl eller hjemsted i Estland, anlægges sagen ved den domstol, under hvis stedlige kompetence standardbetingelsen blev anvendt.

3) *Kompetence i sager om tilbagekaldelse af en afgørelse truffet af et organ under en juridisk person eller fastlæggelse af dens manglende retskraft:* En sag om tilbagekaldelse af en afgørelse truffet af et organ under en

juridisk person eller fastlæggelse af dens manglende retskraft anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den juridiske person har hjemsted.

4) *Kompetence i ægteskabssager*

Ægteskabssager er civile sager, hvor der træffes afgørelse om følgende:

- skilsmisse
- ophævelse af ægteskab
- fastlæggelse af eksistens eller manglende eksistens af ægteskab
- deling af fælles ejendom eller andre krav, der udspringer af formueforholdet mellem ægtefæller
- andre krav, der følger af ægteskab, som indgives af den ene ægtefælle mod den anden.

En estisk domstol har kompetence til at træffe afgørelse i ægteskabssager, hvis:

- mindst én af ægtefællerne er estisk statsborger eller var statsborger, da ægteskabet blev indgået
- begge ægtefæller har bopæl i Estland
- den ene ægtefælle har bopæl i Estland, medmindre den dom, der vil blive afsagt, tydeligvis ikke anerkendes i den anden ægtefælles hjemland.

I ægteskabssager, der skal afgøres af en estisk domstol, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor ægtefællerne har fælles bopæl, eller hvis en sådan ikke findes, ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgtes bopæl er beliggende. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Estland, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor bopælen for parternes fælles mindreårige barn er beliggende, og, hvis parterne ikke har et fælles mindreårigt barn, ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøger har bopæl.

Hvis en fraværende persons ejendom er givet i varetægt, fordi personen er forsvundet, eller hvis en værge er udpeget for en person på grund af vedkommendes manglende retsevne, eller hvis en person er blevet idømt fængselsstraf, kan en skilsmissesag mod vedkommende også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøger har bopæl.

5) *Kompetence i sager vedrørende faderskab og underholdsbidrag*: En faderskabssag er en civil sag, der har til formål at fastlægge slægtskab eller anfægte, at en forælder indsættes i et barns fødselsattest eller i folkeregistret. En estisk domstol kan afgøre en faderskabssag, hvis mindst én af parterne er estisk statsborger, eller mindst én af parterne har sin bopæl i Estland. I faderskabssager, der skal afgøres ved en estisk domstol, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor barnet har bopæl. Hvis barnet ikke har bopæl i Estland, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Estland, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøger har bopæl.

Disse bestemmelser gælder også for sager vedrørende underholdsbidrag. En sag vedrørende underholdsbidrag er en civil sag, hvor der skal træffes afgørelse om:

- opfyldelsen af en forælders forpligtelse til at betale børnebidrag til et mindreårigt barn ifølge loven
- opfyldelsen af en forpligtelse til at betale underholdsbidrag mellem forældre
- opfyldelsen af en forpligtelse til at betale underholdsbidrag mellem ægtefæller
- opfyldelsen af en anden forpligtelse til at betale underholdsbidrag ifølge loven.

6) *Kompetence i sager, der henhører under den frivillige retspleje*

Sager, der henhører under den frivillige retspleje, er altid omfattet af princippet om enekompetence, medmindre andet er fastlagt ved lov.

Hasteprocedure for betalingspåkrav: Sager vedrørende hasteprocedurer for betalingspåkrav, med undtagelse af sager anlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1), afgøres af Pärnu Maakohus (retten i første instans i Pärnu), domhuset i Haapsalu. En part, der ønsker at anvende hasteproceduren for betalingspåkrav i forbindelse med krav om underholdsbidrag eller krav om betaling af en gældsfordring, skal elektronisk kontakte retten i første instans' afdeling for betalingspåkrav via webstedet <https://www.e-toimik.ee/>. Hasteproceduren for betalingspåkrav kan ikke anvendes for krav, der overstiger 8 000 EUR (gældsfordringer). Dette beløb omfatter både hovedkrav og underordnede krav. Hasteproceduren for betalingspåkrav finder ikke anvendelse, når det

krævede underholdsbidrag overstiger 1,5 gange det minimumsbeløb for underholdsbidrag, der er fastsat i artikel 101, stk. 3, i [familieloven](#) (perekonnaseadus). Hasteproceduren for betalingspåkrav kan ikke anvendes, hvis skyldner ikke i et barns fødselsattest er opført som barnets forælder.

Fastslåelse af en persons dødsfald og fastsættelse af dødstidspunktet: En estisk domstol kan fastslå et dødsfald og fastsætte dødstidspunktet, hvis: 1) den forsvundne person var estisk statsborger på tidspunktet for det sidste livstegn, eller hvis vedkommendes bopæl var i Estland på dette tidspunkt, 2) der foreligger en anden retlig interesse, der berettiger en estisk domstol til at fastslå personens dødsfald eller fastsætte dødstidspunktet.

Anmodningen om fastslåelse af dødsfald og om fastsættelse af dødstidspunktet indgives til domstolen i den retskreds, hvor den forsvundne person senest havde bopæl. Hvis personen er forsvundet som følge af skibbrud for et fartøj, der er registreret i Estland, skal anmodningen indgives til domstolen i den retskreds, hvor fartøjets hjemstedshavn er beliggende. I andre tilfælde indgives anmodningen om fastslåelse af dødsfald og om fastsættelse af dødstidspunktet til domstolen i den retskreds, hvor den person, der indgiver anmodningen, har bopæl eller hjemsted. Hvis den person, der indgiver anmodningen, ikke har bopæl eller hjemsted i Estland, skal anmodningen indgives til Harju Maakohus. Anmodningen om ændring af dødstidspunktet eller annullering af fastslåelsen af dødsfaldet skal indgives til den domstol, der fastslog dødstidspunktet eller dødsfaldet.

Sager om værgemål: Værgemålssager er sager, hvor der udpeges en værge for en person, samt enhver sag om værgemål. En estisk domstol kan træffe afgørelse i sager om værgemål, hvis:

1. den person, der har brug for værgemål, eller den person, der er under værgemål, er estisk statsborger, eller hvis vedkommende har bopæl i Estland,
2. den person, der har behov for værgemål, eller den person, der er under værgemål, har behov for den estiske domstols beskyttelse af en anden grund, navnlig når vedkommendes ejendom befinder sig i Estland.

Hvis både en estisk og en udenlandsk domstol kan etablere værgemål, og værgen allerede er udpeget i udlandet, eller udpegelsesproceduren er i gang, er det ikke nødvendigt at udpege en værge i Estland, såfremt det er muligt at antage, at den udenlandske domstols afgørelse vil blive anerkendt af Estland, og den manglende udpegelse af en værge i Estland er i den persons interesse, der har behov for værgemål.

Domstolen i den retskreds, hvor den person, der har behov for værgemål, har bopæl, har kompetence til at træffe afgørelse i en værgemålssag. Det er domstolen i den retskreds, hvor moderen har bopæl, der udpeger et barns værge inden barnets fødsel. Er der et ønske om værgemål for søstre eller brødre, der bor eller opholder sig i mere end én domstols jurisdiktion, udpeges værgen af domstolen i den retskreds, hvor det yngste barn har bopæl. Hvis værgemålssagen i dette tilfælde allerede er indledt ved en domstol, er det denne domstol, der træffer afgørelse i værgemålssagen. Hvis en person, der har behov for værgemål, ikke har bopæl i Estland, eller hvis vedkommendes bopæl ikke kan fastslås, kan sagen behandles af den domstol, i hvis retskreds personen eller vedkommendes ejendom har behov for beskyttelse, eller ved Harju Maakohus. Enhver sag, der vedrører en person under værgemål eller dennes ejendom, behandles af den domstol, der har udpeget værgen. Af en gyldig grund kan sagen ligeledes behandles ved domstolen i den retskreds, hvor en person, der er under værgemål, har bopæl, eller på det sted, hvor den pågældendes ejendom befinder sig.

Anbringelse af en person i et lukket center: En sag om anbringelse af en person i et lukket center behandles af den domstol, der har udpeget en værge for den pågældende person, eller som behandler værgemålet. I alle andre tilfælde behandles sagen af den domstol, i hvis retskreds det lukkede center er beliggende. Den domstol, der har anvendt retsbeskyttelsesforanstaltninger, kan også træffe afgørelse i sagen.

Enhver domstol, i hvis retskreds foranstaltningerne skal træffes, kan i forbindelse med en sag træffe retsbeskyttelsesforanstaltninger. Andre sager vedrørende anbringelse af en person i et lukket center, herunder sager om afbrydelse og afslutning af anbringelsen i et lukket center samt ændring af anbringelsesperioden, behandles af den domstol, der behandlede anbringelsen i et lukket center.

Kuratel over en fraværende persons ejendom: Enhver anbringelse af en fraværende persons ejendom under kuratel behandles af den domstol, i hvis retskreds den fraværende person har bopæl. Hvis den fraværende person ikke har bopæl i Estland, behandles kuratelsagen af domstolen i den retskreds, hvor den ejendom, der er berørt af kuratelsagen, befinder sig. Andre kuratelssager vedrørende en fraværende persons ejendom, herunder sager om afslutning af kuratel og ændring af kurator og vedkommendes opgaver, behandles af den domstol, der

har udpeget kuratoren.

Adoption: Enhver adoptionssag kan behandles af en estisk domstol, hvis adoptanten, en af de adopterende ægtefæller eller barnet er estisk statsborger eller har bopæl i Estland. Ansøgningen om adoption indgives til domstolen i den retskreds, hvor den adopterede person har bopæl. Hvis den adopterede person ikke har bopæl i Estland, indgives ansøgningen til Harju Maakohus. Alle sager om annullering af adoption behandles af den domstol, der traf afgørelse om adoptionen.

Myndiggørelse af en mindreårig: Enhver sag om myndiggørelse af en mindreårig kan behandles af en estisk domstol, hvis den mindreårige er estisk statsborger eller har sin bopæl i Estland. Ansøgningen om myndiggørelse af en mindreårig indgives til domstolen i den retskreds, hvor den mindreårige har bopæl. Hvis den mindreårige ikke har bopæl i Estland, indgives ansøgningen til Harju Maakohus.

Fastlæggelse af slægtskab og anfægtelse af registrering af en forælder efter døden: Hvis en person ønsker at fastslå slægtskabet til en afdød eller anfægter registreringen af et barns forælder i fødselsattesten eller i folkeregistret, efter at en person, der er registreret som forælder på fødselsattesten eller i folkeregistret, er afgået ved døden, skal anmodningen indgives til domstolen i den retskreds, hvor den person, for hvem der anmodes om fastlæggelse af slægtskab, eller for hvilken registreringen af en forælder i fødselsattesten eller i folkeregistret anfægtes, havde sin sidste bopæl. Hvis personens sidste bopæl ikke var i Estland eller er ukendt, indgives anmodningen til Harju Maakohus.

Andre familieretlige sager, der henhører under den frivillige retspleje: I andre familieretlige sager, der henhører under den frivillige retspleje, finder bestemmelserne om værgemål anvendelse, medmindre loven eller sagens art kræver en anden procedure. Enhver sag, der henhører under den frivillige retspleje, vedrørende retsforholdet mellem ægtefæller eller fraskilte ægtefæller behandles af den domstol, i hvis retskreds deres fælles bopæl befinder eller befandt sig. Hvis ægtefællerne ikke havde fælles bopæl i Estland, eller hvis hver bopæl ikke længere ligger inden for den retskreds, hvor de havde deres seneste fælles bopæl, behandles sagen af domstolen i den retskreds, hvor den ægtefælle, hvis rettigheder ville være begrænset af den afgørelse, der anmodes om, har bopæl. Hvis denne ægtefælles bopæl ikke er i Estland eller ikke kan fastlægges, behandles sagen af domstolen i den retskreds, hvor den anmodende part har bopæl. Hvis kompetencen ikke kan fastslås, behandles sagen af Harju Maakohus. I familieretlige sager, der henhører under den frivillige retspleje, kan hver domstol, i hvis retskreds foranstaltningerne skal træffes, anvende foreløbige forholdsregler.

Gennemførelse af sikrende retsmidler i forbindelse med arv: Sikrende retsmidler i forbindelse med et dødsbo, der befinder sig i Estland, kan gennemføres af en estisk domstol, uanset i hvilket land arven efter loven finder sted, og uanset i hvilket land en forvaltning eller en embedsmand kan gennemføre arvesagen i overensstemmelse med de generelle kompetenceregler. Sikrende retsmidler i forbindelse med et dødsbo gennemføres af domstolen på det sted, hvor arvesagen indledes. Hvis arvesagen indledes i udlandet, og boet befinder sig i Estland, kan domstolen i den retskreds, hvor ejendommen befinder sig, gennemføre sikrende retsmidler.

Kompetence i appelsager: En anmodning om annullering af et værdipapir afgives til domstolen på det sted, hvor værdipapiret tilbagekøbes, eller, hvis der ikke er noget tilbagekøbssted, i overensstemmelse med de generelle kompetenceregler for udstederen af værdipapiret. En anmodning om, at der af indehaveren indledes en appelsag med henblik på udelukkelse af ejendommejers rettigheder, rettes til den domstol, i hvis retskreds den faste ejendom er beliggende, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 124 i [loven om tinglige rettigheder](#) (asjaõigusseadus). I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 13 i [loven om tinglige rettigheder til maritim ejendom](#), skal rettighedshaveren indgive en anmodning om, at der er indledt en appelsag med påstand om udelukkelse af rederens rettigheder, til Harju Maakohus. Ejeren af den pantsatte faste ejendom sender en anmodning om indledning af en appelsag med påstand om udelukkelse fra rettigheder for en ukendt kreditor med pant i fast ejendom (artikel 331 i [loven om tinglige rettigheder](#)) til den domstol, i hvis retskreds den pantsatte ejendom befinder sig. I henhold til artikel 59 i [loven om tinglige rettigheder til maritim ejendom](#) indgiver ejeren af et pantsat skib eller indehaveren af pantsat ejendom en anmodning om udelukkelse fra rettigheder for panthaveren eller indehaveren af en ukendt pant til Harju Maakohus.

Kompetence i sager, der henhører under den frivillige retspleje, vedrørende privatretlige juridiske personer: Sager, der henhører under den frivillige retspleje, vedrørende aktiviteter udøvet af virksomheder, nonprofitorganisationer og fonde bortset fra registreringssager, navnlig sager om udnævnelse af en suppleant til direktionen og bestyrelsen, en revisor, en særlig tilsynsførende og en likvidator samt sager vedrørende

fastsættelse af kompensation til selskabsdeltagere og aktionærer i en virksomhed, behandles af domstolen i den retskreds, hvor den juridiske person eller det udenlandske selskabs datterselskab har hjemsted.

Sager om ejerskab af lejlighed og ejerforeninger: Alle sager, der henhører under den frivillige retspleje, vedrørende ejerskab af lejlighed eller ejerforeninger behandles af domstolen i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende.

Sager om adgang til offentlig vej og vedrørende forsyningskapacitet til dræningssystemer og tekniske anlæg: Alle sager om adgang til offentlig vej og vedrørende forsyningskapacitet til dræningssystemer eller tekniske anlæg behandles af domstolen i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende, og hvor der anmodes om adgang til offentlig vej eller etablering af forsyningsfaciliteter til dræningssystemer, eller i hvis retskreds det tekniske anlæg er beliggende.

Sager vedrørende anerkendelse, afgørelse om eksigibilitet og fuldbyrdelse af udenlandske domstoles afgørelser: Anmodninger om anerkendelse og eksigibilitet af udenlandske retsafgørelser, anmodninger om afslag på anerkendelse eller eksigibilitet eller anmodninger om fuldbyrdelse og alle andre anmodninger i fuldbyrdelsessager indgives til domstolen i den retskreds, hvor skyldners bopæl eller hjemsted er beliggende, eller til den domstol, i hvis retskreds fuldbyrdelsessagen skal tilrettelægges, medmindre andet er fastsat i loven eller i en international aftale.

Sager om anerkendelse af eksigibilitet af en aftale indgået efter en mæglingsprocedure: Eksigibiliteten af en aftale, der er indgået efter en mæglingsprocedure som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i [loven om mægling](#) (lepitusseadus), anerkendes af den domstol, i hvis retskreds mæglingsproceduren fandt sted.

Sager om anerkendelse og eksigibilitet af en voldgiftsrets afgørelse: Anmodninger om anerkendelse og eksigibilitet af en estisk eller udenlandsk voldgiftsrets afgørelse og anmodninger om afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse indgives til Pärnu Maakohus. Anmodninger om udsættelse af fuldbyrdelsen af en udenlandsk voldgiftsrets afgørelse eller de andre forelagte anmodninger i fuldbyrdelsessager indgives til domstolen i den retskreds, hvor skyldners bopæl eller hjemsted er beliggende, eller til den domstol, i hvis retskreds fuldbyrdelsessagen ønskes tilrettelagt, medmindre andet er fastsat i loven eller i en international aftale. Hvis en af parterne i en voldgiftsaftale er en forbruger, rettes anmodninger om anerkendelse og eksigibilitet af en voldgiftsrets afgørelse og anmodninger om afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse til den domstol, i hvis retskreds voldgiftssagen føres.

Sager, der henhører under den frivillige retspleje, behandles i domhuset i den retskreds, hvis stedlige kompetence omfatter det sted, der er anvendt til at bestemme kompetencen. Hvis forskellige steder, som bruges til at bestemme kompetencen, ligger inden for en ret i første instans' stedlige kompetence, men inden for forskellige domhuses tjenesteområder, afgør domstolen, hvor sagen skal behandles.

Der er fastlagt mere præcise geografiske områder og tjenesteområder i [domstolsloven](#).

2.2.2.3 Kan sagens parter selv vælge en domstol, som ellers ikke havde været kompetent til at behandle sagen?

En domstol kan også behandle en sag i overensstemmelse med kompetencereglerne, hvis dens kompetence er fastsat i en aftale mellem parterne, og tvisten vedrører begge parters økonomiske eller erhvervsmæssige virksomhed, eller hvis tvisten vedrører en enkelt parts økonomiske eller erhvervsmæssige virksomhed, idet den anden part er staten, en lokal myndighed eller en anden offentligretlig juridisk person, eller hvis begge parter er offentligretlige juridiske personer.

Det er også muligt at indgå en aftale om fastlæggelse af kompetencen, når den ene eller begge parters bopæl eller hjemsted ikke er i Estland.

Uanset ovenstående gælder aftalen om fastlæggelse af kompetencen også, hvis:

1. den er blevet indgået, efter at tvisten er opstået
2. valget af værning er blevet aftalt i tilfælde, hvor sagsøgte flytter til udlandet efter indgåelsen af aftalen eller flytter sit forretningssted eller sin bopæl til udlandet, eller hvis vedkommendes forretningssted, bopæl eller hjemsted er ukendt på tidspunktet for appellen.

Kompetencen som fastlagt ved en aftale er eksklusiv, medmindre parterne aftaler andet.

En ret i første instans kan ved en kendelse henvise en sag til en anden ret i første instans, hvis parterne i fællesskab anmoder herom inden det første retsmøde eller inden udløbet af fristen for indgivelse af indlæg under den skriftlige forhandling.

3 Hvis kompetencen ligger hos de særlige domstole, hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

Der er ikke oprettet nogen særlige domstole i Estland.

Relaterede links

[Domstolssystemet](#)

 Sidste opdatering: 09/01/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.